Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na měsíc

listopad 2026

Eliška Krásnohorská

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Antoš, Stanislav, Bc. - starosta

* 13. 11. 1966

Místo působení: Domažlice
Citace: Štípková, V.: Abeceda s... Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, č. 4, s. 4, fot., (red): Blahopřání. Domažlický zpravodaj, roč. 38, 2016, listopad, č. 11, s. 4, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Stanislav Antoš.

Anotace: Absolvent střední ekonomické školy ve Stodu a Filozofické fakulty ZČU v Plzni, katedry politologie. Působil jako redaktor a později šéfredaktor regionálních novin Domažlický deník, vedoucí Městského informačního centra, redaktor Domažlického zpravodaje, člen Rady města Domažlice a předseda Výboru pro strategický rozvoj. Od června 2023 starostou města Domažlice (předtím v letech 2014 až 2022 ve funkci místostarosty města), člen KDU-ČSL. - *60. výročí narození*

Bejček, Jan - vytrvalostní běžec

* 25. 03. 1946 - Rokycany (okr. Rokycany)
\+ 03. 11. 2021 - Příbram (okr. Příbram)

Místo působení: Šitboř (okr. Domažlice), Domažlice, Příbram
Citace: Vorlíček, J.: Vše nahrazoval nesmírně pevnou vůlí a svědomitostí. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 06. 04., č. 83, s. 10., Jirka, J. a kol.: Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 10. Praha: Olympia, 2004., Faschingbauer, P.: Zemřel bývalý atlet Jan Bejček. Domažlický deník, 2021, 09. 11., č. 259, s. 13, fot., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka., Faschingbauer, P.: Doplňky k regionálním osobnostem. Rukopis. Domažlice, 2026.

Anotace: Běžec specializující se na dlouhé tratě. Vítěz Velké kunratické, v letech 1968 a 1971 mistrem republiky v přespolním běhu vytrvalců. Na sklonku šedesátých let byl členem reprezentačního družstva Československa v běhu na 10 kilometrů. Později kvůli zdravotním důvodům skončil s aktivním závoděním, ale atletice zůstal věrný. Vystudoval trenérskou školu při FTVS v Praze a stal se hlavním trenérem sportovních tříd a TSM v Příbrami, kam se z Domažlic přestěhoval. Dokázal motivovat mládež pro atletiku a se svými odchovanci získal řadu úspěchů, především v mládežnických kategoriích. - *5. výročí úmrtí*

Bernard, Jakub, voj. - vojín

* 23. 11. 1886 - Díly (okr. Domažlice)
\+ 29. 05. 1918 - Nový Bor (okr. Česká Lípa)

Místo působení: Díly (okr. Domažlice), Rumburk (okr. Děčín)
Citace: Dílští slavní. Domažlický deník, roč. 15, 2009, 25. 05., č. 120, s. 3., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Rumburská vzpoura., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR, heslo: Jakub Bernard.

Anotace: Popraven 29. května 1918 za účast v Rumburské vzpouře. Jednalo se o protiválečné vystoupení českých vojáků náhradního praporu 7. střeleckého pluku rakousko-uherské armády. Vzpoura vypukla 21. května 1918 v severočeském městě Rumburk. Odepření poslušnosti bylo vyvoláno zejména špatným zásobováním, nevyplacenými žoldy a šikanou německých důstojníků. - *140. výročí narození*

Bláhová, Věra - zpěvačka

* 12. 11. 1941 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
\+ 05. 06. 2010

Místo působení: Plzeň, Horní Bříza (okr. Plzeň-sever), Domažlice
Citace: Konrády, A.: Věra Bláhová-Rozsypalová nám bude chybět. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 12. 06., č. 136, s. 2., Ulrychová, M.: Odešla zpěvačka a tanečnice Věra Rozsypalová. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 24. 06., č. 146, s. 10., Vejvoda, Z.: Za Věrou Rozsypalovou-Bláhovou. In: Národopisná revue, 3/2010, s. 221-222, fot.

Anotace: Interpretka lidových písní, manželka Zdeňka Bláhy. Dlouhá léta se podílela na spolupráci s Konrádyho dudáckou muzikou a vytvořila také řadu pořadů Chodských slavností. V Plzeňském rozhlasovém studiu nahrála stovky lidových písní ze všech českých regionů, nejčastěji za doprovodu zmiňované Konrádyho dudácké muziky. Působila také jako lektorka tanečních kurzů a seminářů pro vedoucí folklorních souborů. - *85. výročí narození*

Bouda, Cyril - malíř

* 14. 11. 1901 - Kladno (okr. Kladno)
\+ 29. 08. 1984 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Kdyně (okr. Domažlice)
Citace: Holý, J. P.: Také Cyril Bouda patří Chodsku. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 27. 02., č. 49, s. 18.

Anotace: Absolvent pražské Akademie výtvarných umění, žák Maxe Švabinského. Od poloviny 30. let 20. století pobýval každoročně v lokalitě Na Hájovně u Kdyně, kde vzniklo i několik kreseb a maleb. Sblížil se s manželi Štěpánkovými ze Kdyně a na popud H. Štěpánkové se seznámil s dílem J. Š. Baara. Ilustroval jeho knihu Skřivánek.
- *125. výročí narození*

Erben, Karel Jaromír - spisovatel

* 07. 11. 1811 - Miletín (okr. Jičín)
\+ 21. 11. 1870 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Praha, Chodsko, Domažlice
Citace: Lexikon české literatury. A-G, s. 667., Praha: Academia, 1985., Mlnáříková, H.: Domažlické kamínky, s. 19. Domažlice: KBN, 1995., Vorlíček, J.: Spisovatel Karel Jaromír Erben v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 27. 11., č. 271, s. 16., Hana, O.: Busta spisovatele K. J. Erbena. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 04. 12., č. 281, s. 16., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Karel Jaromír Erben.

Anotace: Český spisovatel, básník, historik, překladatel a sběratel chodských lidových písní a pohádek. Poprvé přišel do Domažlic s ruským slavistou Osipem Maximovičem Bodjanskim. Vedle Domažlic navštívil i okolních jedenáct chodských vesnic, kde celé prázdniny studoval lidové pohádky a písně, jazyk a kroje. Roku 1844 při dalším pobytu studoval domažlický městský archiv a znovu navštívil chodské vesnice. Spolupracoval s K. Hájkem, domažlickým archivářem, pozdějším děkanem. Třetí cestu na Chodsko vykonal r. 1866, kdy obstarával pro chystanou Moskevskou národopisnou výstavu chodské kroje. Naposledy navštívil Domažlice v r. 1868, kdy jel na návštěvu ke svému příteli Antonínu Krejčímu, bývalému kaplanovi v Č. Budějovicích, který se přestěhoval na Folmavu. Z chodských pobytů vytěžil K. J. Erben mnoho látky pro své práce. Napsal studie Popis krojů lidu selského, tak zvaných Chodů neb Buláků z okolí města Domažlic, Svatební obyčejové okolí Domažlic, Dějiny Chodů (od nejstarších dob až do války husitské). Slavné vítězství husitů inspirovalo básníka k Písni o vítězství u Domažlic léta 1431. Vydával ji za skladbu "podle staršího rukopisu". V září 1870 onemocněl žloutenkou, dostal akutní zánět jater. Pohřben na Malostranském hřbitově, r. 1908 přeneseny ostatky do hrobky na Olšanech. Jeho domažlické pobyty připomíná busta umístěná na budově Arciděkanského úřadu na domažlickém náměstí, která byla odhalena 21. listopadu 1970. Jejím autorem je akademický sochař Karel Kuneš. - *215. výročí narození*

Hart, Gabriel - divadelní herec

* 13. 02. 1894 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 13. 11. 1961 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Praha
Citace: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 73. P., SK ČSR 1962., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Gabriel Hart.

Anotace: Vlastním jménem Gabriel Benhardt. Z počátku své umělecké kariéry působil jako herec a režisér například v Uranii, Švandově divadle, Červené sedmě nebo v Divadle na Vinohradech. Mezi roky 1925 až 1930 asistentem a později režisérem v Národním divadle v Praze. Poté se vrátil do Divadla na Vinohradech, na postu režiséra zde setrval až do roku 1947, kdy odešel do Vesnického divadla. Na poli překladatelském se věnoval mj. překladům z chorvatštiny, často používal pseudonymy Jiří Nedoma nebo Jiří Tomič. - *65. výročí úmrtí*

Hauschkonius, Tobiáš - rektor

* 1600 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 29. 11. 1661 - Drážďany (Německo)

Místo působení: Rakovník, Teplice, Praha, Wittenberg (Německo), Drážďany (Německo)
Citace: Rukověť humanistického básnictví. 2, s. 272. P., Academia 1966., Holý, J. P.: Humanista T. Houška - Hausconius. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 01. 12., č. 280, s. 10.

Anotace: Po studiích na pražské akademii se roku 1620 stal bakalářem. V roce 1624 byl rektorem školy v Teplicích, pak v Rakovníku až do roku 1628. Ačkoliv mu byl nabízen titul městského písaře, nechtěl se zříci víry a odešel do vyhnanství. Žil ve Wittenbergu, později v Drážďanech, kde měl strýce a vdanou sestru. Literární zásluhy si získal jako vydavatel díla Cechias od Mistra Jana Campana. - *365. výročí úmrtí*

Holý, Matěj, MUDr. - lékař

* 09. 10. 1859 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 26. 11. 1916 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Praha
Citace: Holý, J. P.: Doktor Grobián byl zkušený internista a chirurg. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 24. 09., č. 224, s. 12.

Anotace: Narodil se v č. 89 pod domažlickou bránou jako syn měšťanského řezníka Jana Holého. Působil v Praze na Smíchově jako doktor chudých. Byl známý pod přezdívkou "doktor Grobián" a stal se předlohou pro hrdinu stejnojmenné povídky Jaroslava Haška. Ve své tvorbě jej popsal i Karel Vika v díle Doktor nezdvořák. Zmiňuje se o něm i Hana Štěpánková v kronice Ke kořenům. Přátelil se s lékaři J. Thomayerem a J. Pelnářem. Je pochován na domažlickém hřbitově. - *110. výročí úmrtí*

Janovec, Josef, Ing. - lyžař

* 28. 11. 1931 - Milavče (okr. Domažlice)
\+ 06. 04. 2018 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Milavče (okr. Domažlice), Domažlice
Citace: Fišerová, M.: Josef Janovec si splnil dávný sen - viděl olympiádu. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 13. 09., č. 214, s. 11, fot., (red): Janovec vyhrál na Jizerské padesátce kategorii padesátiletých. Dostupné online na internetových stránkách Domažlického deníku (citováno 14. 03. 2025)., Datum narození, úmrtí a další životopisné údaje získány od syna - Martina Janovce., Janovec, J.: Almanach SK Sněhaři Domažlice: 1912-2012. Domažlice: Sněhaři, 2012, s. 77-78.

Anotace: Dětství a mládí prožil v rodných Milavčích, po narození synů Martina a Michala se rodina přestěhovala do Domažlic. Zde byl Josef Janovec až do odchodu do důchodu zaměstnán jako středoškolský učitel, manželka Zorika pracovala jako lékařka. Od mládí aktivně sportoval, věnoval se zejména běžeckému lyžování. V tomto sportovním odvětví působil i jako trenér a rozhodčí. Činný i jako funkcionář TJ Jiskra Domažlice a SK Sněhaři. Několikrát se zúčastnil lyžařského závodu Chodská třicítka a také Jizerské padesátky, kterou dokázal v kategorii padesátiletých i vyhrát. Podílel se na budování lyžařského areálu na Sádku a v Caparticích. Na začátku 90. let zasedal v domažlickém městském zastupitelstvu za Občanské fórum, v letech 1994-2002 předsedou finančního výboru. - *95. výročí narození*

Jmenování rakouského ministerského předsedy Karla Hohenwarta čestným občanem Domažlic (07. 11. 1871: Domažlice)

\- 07. 11. 1871 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Karl Sigmund von Hohenwart.

Anotace: Čestné občanství vedení města nejčastěji udělovalo za významné počiny v oblasti veřejného života nebo za propagaci regionu. Od druhé poloviny 19. století do dnešních dnů bylo městem Domažlice takto vyznamenáno několik desítek osobností. Jednou z nich byl i Karl Sigmund von Hohenwart, rakouský politik, předseda vlády a ministr vnitra Předlitavska. Snažil se o posílení pozice českých zemí jako částečně autonomní jednotky v rámci monarchie a přestože neuspěl, tak jeho snahu domažlická politická reprezentace ocenila udělením čestného občanství města. K tomuto aktu došlo na začátku listopadu roku 1871. - *155. výročí události*

Jmenování rakouského ministra obchodu a zemědělství Alberta Schäffla čestným občanem Domažlic (07. 11. 1871: Domažlice)

- 07. 11. 1871 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Albert Schäffle.

Anotace: Čestné občanství vedení města nejčastěji udělovalo za významné počiny v oblasti veřejného života nebo za propagaci regionu. Od druhé poloviny 19. století do dnešních dnů bylo městem Domažlice takto vyznamenáno několik desítek osobností. Jednou z nich byl i Albert Schäffle, rakouský politik, ministr obchodu a zemědělství Předlitavska. Jako vyjednavač tzv. fundamentálních článků se snažil o rakousko-české vyrovnání a byť neuspěl, tak jeho snahu domažlická politická reprezentace ocenila udělením čestného občanství města. K tomuto aktu došlo na začátku listopadu roku 1871. - *155. výročí události*

Krásnohorská, Eliška - spisovatelka

* 18. 11. 1847 - Praha (Hlavní město Praha)
\+ 26. 11. 1926 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Babylon, Česká Kubice (vše okr. Domažlice), Plzeň
Citace: Vlašínová, D.: Eliška Krásnohorská. P., Melantrich 1987., Lexikon české literatury. 2/2, s. 939. P., Academia 1993., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 95. P., MMM 1997., Vorlíček, J.: Eliška Krásnohorská a její vztah k Chodsku. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 22. 11., č. 272, s. 17., Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň: Ševčík, 2005, s. 318., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Spisovatelka a libretistka Smetanových oper. Vlastním jménem Alžběta Pechová. Její básnickou, prozaickou i novinářskou tvorbou prostupuje silný vlastenecký tón a zároveň snaha o povznesení české vzdělanosti. Mimořádně kultivovaná a všestranná žena vynikla i jako překladatelka z angličtiny (Byronova Child Haroldova pouť). V roce 1867 se s rodinou přestěhovala do Plzně, do rodiny svého švagra, hudebního skladatele Hynka Pally. V roce 1871 získala stipendium Svatoboru k cestě na Šumavu, z níž vzešla sbírka Ze Šumavy (1873). Kraj navštívila i později, pobývala na Babyloně a České Kubici. Pracovala v ženském hnutí jako tajemnice, později se stala starostkou Ženského výrobního spolku a redaktorkou Ženských listů. Zasloužila se o založení prvního českého dívčího gymnasia Minerva (1890) a o studium žen na vysokých školách. Dodnes je známá jako autorka tří libret k operám B. Smetany: Hubičce, Tajemství a Čertově stěně. První z nich napsala podle povídky Karoliny Světlé. - *100. výročí úmrtí*

Kuba, Ludvík - malíř

* 16. 04. 1863 - Poděbrady (okr. Nymburk)
\+ 30. 11. 1956 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Kdyně, Postřekov, Luženice, Zahořany (vše okr. Domažlice), Chodsko, Praha
Citace: Svačina, R.: Národní umělec Ludvík Kuba. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 03. 09., č. 35, s. 4., Ottův slovník naučný. 15, s. 316. P., J. Otto 1990., Kuba, L.: Lidové písně z Chodska. P., Ústav pro etnografii a folkloristiku, 1995. 529 s., Karlíková, L.: L. Kuba-sběratel lidových písní. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 18. 10., č. 243, s. 28., Holý, J. P.: Z mých vzpomínek na Mistra Ludvíka Kubu. Domažlický deník, roč. 22, 2013, 29. 04., č. 100, s. 12, fot.

Anotace: Vystudoval varhanickou školu v Praze, učitelský ústav v Kutné Hoře a malířskou akademii. Roku 1893 byl vyzván prof. Otakarem Hostinským, aby pro Národopisnou výstavu provedl na Domažlicku sběr lidových písní a hudby. Na Chodsko přijel 6. května. Z návštěvy přítele ve Kdyni vytěžil 25 zápisů lidových písní a navíc tu získal zápisky Josefa Pelnáře, zv. Mydláka, houdka a tkalce z Luženic. Za svého pobytu se seznámil i s houdkem Josefem Hančlem ze Zahořan. Kubovy unikátní partitury chodské lidové muziky jsou jedním ze základních pramenů pro celkové poznání české lidové hudby. - *70. výročí úmrtí*

Lamingen z Albenreuthu, Wolf Maxmilián - šlechtic

* 20. 11. 1634 - Chodský Újezd (okr. Tachov)
\+ 02. 11. 1696 - Trhanov (okr. Domažlice)

Místo působení: Trhanov (okr. Domažlice)
Citace: Maur, E.: Kozina a Lomikar. P., Melantrich 1989., Kramařík, J.: Kozina a Lomikar v chodské lidové tradici. P., Academia 1972., Holý, J. P.: Rehabilitace pro pana Lamingena z Albenreuthu. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 31. 10., č. 254, s. 18., Šebek, S.: Lomikarova hrobka vydala svá tajemství. Týdeník Domažlicko, roč. 23, 2013, 18. 12., č. 49, s. 3, fot.

Anotace: Majitel trhanovského panství a zámku. Nejmladší ze čtyř dětí Volfa Viléma z Lamingenu a Albenreuthu. Sňatek uzavřel jako čtyřicetiletý v roce 1674 s vdovou po prezidentu české komory Alexiovi z Mitrovic, Kateřinou Polyxenou, rozenou Popelovou z Lobkovic. Česká kultura a jazyk mu byly cizí, nedochoval se jediný český písemný projev. Byl nicméně schopný ekonom. Teprve za něj se na Chodsku rozvinulo režijní vrchnostenské podnikání, jinde běžné již v 16. století. S novými statky získal nejen řadu vsí, ale i dvě městečka a tím se zbavil tržní závislosti na Domažlicích. Poblíž Nemanic vybudoval skelnou huť, v nynější Peci pod Čerchovem železárnu, pro niž na panství pracovalo pět hamrů, ve Kdyni založil manufakturu na výrobu mlynářských plátýnek a punčoch. Do sporů s Chody se dostával pro omezování jejich rozsáhlé samosprávy a různých hospodářských výsad a zejména pro odpor Chodů k robotě. Chodové žádali o potvrzení svých privilegií, protestovali proti robotám a různým projevům nevolnictví. Bratři Lamingenové se ale postavili k požadavkům svých poddaných od počátku velmi rozhodně na odpor. Pokračující spory vyvrcholily chodským povstáním roku 1693, vedeným Janem Sladkým Kozinou a jeho popravou. - *330. výročí úmrtí*

Leo, Tomáš - autor latinských veršů

* 1551 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 11. 11. 1616 - Chrudim (okr. Chrudim)

Místo působení: Chrudim
Citace: Rukověť humanistického básnictví. 3, s. 152. P., Academia 1969.

Anotace: Roku 1575 byl žákem školy lounské a napsal verše pro Marka Philotea. Bakalářem se stal v roce 1578. V Chrudimi byl pravděpodobně od roku 1581 správcem školy, později radním a měšťanem. - *410. výročí úmrtí*

Lorenc, František P. - děkan

* 31. 07. 1882 - Vránov (okr. Domažlice)
\+ 28. 11. 1941

Místo působení: Hostouň (okr. Domažlice)
Citace: Stippler, S.: Hostouň, s. 194. Tönning, Der Andere Verlag c2008.

Anotace: Roku 1911 se stává kaplanem v Hostouni. Po smrti děkana Steinbacha je jmenován administrátorem hostouňského děkanského beneficia. Dne 1. srpna 1917 je jmenován děkanem v Hostouni. Uvedení do úřadu se konalo 15. srpna. Po přičlenění Hostouně ke Třetí říši v listopadu 1938 opustil Hostouň a působil nadále v české části budějovické diecéze, kde také zemřel. Autor záznamů z hostouňské farnosti. - *85. výročí úmrtí*

Maerz, Martin - učitel tělocviku

* 13. 11. 1831 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 27. 02. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice
Citace: Holý, J. P.: Martin Maerz. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 3, s. 3.

Anotace: Narodil se v měšťanské a kupecké rodině na náměstí č. 59, po matce synovcem Jana a Jakuba Fasterů i revolucionáře z roku 1848 Petra Fastera. Absolvoval studia na klatovském gymnáziu, krátce studoval práva, poté se stává četníkem v Lombardii. V roce 1870 se vrátil do Domažlic jako policejní komisař. Významná byla jeho činnost jako učitele tělocviku na domažlickém gymnáziu (1871-1894), stál u vzniku zdejší kopané v roce 1894, podílel se i na vzniku Sokolské jednoty. - *195. výročí narození*

Mašek, Jaroslav - malíř

* 04. 01. 1891 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
\+ 29. 11. 1926 - Postřekov (okr. Domažlice)

Místo působení: Chodsko, Postřekov (okr. Domažlice)
Citace: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 105. P., Rudolf Ryšavý 1950., Birner, Z.: Chodsko a Český les, s. 161. P., Olympia 1976., Vorlíček, J.: Mašek působil na Chodsku. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 11., č. 270, s. 20.

Anotace: Od roku 1907 žák pražské akademie (u prof. Bukovce, Roubalíka a Schwaigera). Z podnětu Schwaigera studuje venkov na Chodsku, Moravě i Slovensku. Léta 1912-1913 tráví většinou na Domažlicku. Maluje vesnické motivy a folkloristické žánry: zmiňme díla Selské stavení, Náves, Kaplička, Do pole, Přástky, Dračky, Babička. Od konce r. 1913 byl vojákem až do závěru 1. světové války. Ve chvílích stesku po domově maluje Svatou noc na Chodsku. V letech 1919-1920 maluje většinou krajiny a některé podobizny. Hojně portrétuje a zachycuje lidové typy i selskou práci: díla Chodský rychtář, Chodský písmák. V té době s oblibou kreslí a maluje zvířata v plenéru i ve stáji. Působí v Postřekově. Po delším pobytu v Praze dostává stipendium a odjíždí do Paříže, odtud se vrací nemocný. Roku 1930 mu byl v Plzni odhalen pomník. Bratr malíře Karla Maška. - *100. výročí úmrtí*

Menza, Heřman - malíř

* 12. 11. 1926 - Kdyně (okr. Domažlice)
\+ 05. 01. 1975 - Osvračín (okr. Domažlice)

Místo působení: H. Týn, Osvračín (vše okr. Domažlice), Holýšov (dříve okr. Domažlice, nyní okr. Plzeň-jih)
Citace: Holý, J. P.: Malíř, na kterého se pozapomnělo. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 16. 01., č. 13, s. 19., Mařík, J.: Osvračínský malíř. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 26. 01., č. 22, s. 17., fot.

Anotace: Akademický malíř. Působil v Okresním domě osvěty v Horšovském Týně a jako kulturní pracovník v Holýšově. Autorem nástěnných fresek. Na nádvoří holýšovské továrny SVA vytvořil fresku znázorňující exekuci mladých italských vězňů, kteří byli popraveni koncem 2. světové války (na jaře 1945). Další freska je na základní škole ve Staňkově - u bývalého pivovaru. Pro osvračínské občany vytvořil fresku na místním hřbitově v urnovém háji. Na osvračínském hřbitově je též pochován. - *100. výročí narození*

Michl, František - malíř

* 20. 11. 1901 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 04. 06. 1977 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Chodsko, Kolinec (okr. Klatovy), Flossenbürg (Německo), Terezín (okr. Litoměřice)
Citace: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 78-79. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1975-1979, s. 101. P., SK ČSR 1979., Lidová demokracie, 1977, 07. 06, s. 4., Svobodné slovo, 1977, 07. 06., s. 4., Pravda, 1977, 09. 06., s. 5., J. K.: Malíř borovic a Vavřinečků. Zpravodaj AS NF, roč. 13, 1986, č. 11, s. 4., Haas, J.: Výstava obrazů F. Michla. Domažlicko, roč. 1, 1991, č. 12, s. 5., Haas, J.: S Chodskem v srdci. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 8, s. 3., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 137. Malý, V.: Malíř chodské a pošumavské krajiny. Domažlicko, roč. 6, 1996, č. 44., Haas, J.: Výročí narození Fr. Michla. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 22. 11., č. 272, s. 18., Sika, V.: Výstava Františka Michla. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 02. 01., č. 1, s. 16., Holý, J. P.: Vzpomínám na mistra Michla. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 04. 01., č. 3, s. 18., Cibulková, M.: První výstava patří F. Michlovi. Domažlicko, roč. 12, 2002, 09. 01., č. 2, s. 5., Holý, J. P.: Ještě jedna vzpomínka na Michla. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 05. 02., č. 30, s. 18., Kohout, J.: Michlova výstava se těší přízni. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 05. 02., č. 30, s. 19., Sika, V.: Výborný krajinář František Michl. Domažlický zpravodaj, roč. 24, 2002, č. 1, s. 9., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka., Brychová, L.: Prosím, říká vám něco jméno František Michl? Domažlický zpravodaj, roč. 48, 2026, duben, č. 4, s. 26-27, fot.

Anotace: Narodil se v Domažlicích v čp. 44 na náměstí, kde měli rodiče obchod s kartáčnickými výrobky a kde měl později umělec ateliér. Absolvent pražské Akademie výtvarných umění, kde v letech 1925-1926 studoval u krajináře prof. Otakara Nejedlého. S jeho malířskou družinou procestoval značnou část Evropy. Maloval na ostrově Helgoland, v Normandii, na Korsice, v Řecku, Dalmácii a Itálii, ale nejraději se vracel do západních Čech. Střídal krajinu Domažlicka se sušickým podhůřím Šumavy. Mimo jiné tvořil ve stylové chalupě v Kolinci. Častým námětem byla zvlněná krajina Českého lesa a Pošumaví, okrové a hnědavé pruhy polí, rozervané skály opuštěných lomů, osamělé borovice a zelené louky se zrcadly rybníků. Obsáhlou část tvorby zaujalo Chodsko, příroda i architektura. Na počátku okupace vydal spolu s F. Roubíkem knížku Chodská vesnice, která zachycovala obrazem především odtržené části Chodska: Postřekov, Klenčí, Chodov. Nezanedbatelnou součástí díla je grafika, tematicky shodná s tvorbou malířskou. Volné grafické listy, knižní ilustrace a ex libris tvořil převážně dřevorytem. Technikou kolorovaného dřevorytu vyzdobil knihy klasiků české poezie J. S. Machara, A. Klášterského a P. Bezruče. Vytvořil desítky ex libris, z nichž některé vydal v publikaci Ex libris mých přátel. V roce 1920 navrhl emblém Okřídlený šíp pro Škodovy závody v Plzni. Od poloviny 30. let působil v okolí Havlíčkova Brodu, po válce v oblasti Sušicka. Válečná léta přinesla malíři čtyřletý pobyt v koncentračních táborech. V roce 1961 byl komunisty odsouzen na 18 měsíců vězení za protistátní činnost, roku 1969 byl rehabilitován. Za svého života uskutečnil více jak 150 výstav, v roce 1968 mimo jiné i v USA. (V matrice uveden jako Michel s datem narození 20. listopadu, jeho matka měla tvrdit, že se narodil 18. listopadu a kněz spletl datum při zápisu do matriky). - *125. výročí narození*

Mukařovský, Josef - malíř

* 06. 04. 1851 - Mohuč (Německo)
\+ 01. 11. 1921 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místo působení: Domažlice
Citace: Holý, J. P.: Za dcerou slavného malíře. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 09. 09., č. 100, s. 12., Ottův slovník naučný. 17, s. 848. P., J. Otto 1901., Holý, J. P.: Slavný malíř dožil v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 02. 01., č. 1, s. 15.

Anotace: Narodil se v Mohuči, kde sloužil jeho otec, rakouský důstojník. Školní vzdělání získal v Praze a ve Vídni, poté absolvoval pražskou výtvarnou akademii. Do Domažlic přišel roku 1914 z Mnichova, kde prožil 40 let. V Domažlicích si postavil dům na tzv. Habeši, kde tvořil až do své smrti. Již v Mnichově se mu narodila jediná dcera Julie, provdaná Borovičková. Pracoval hlavně jako ilustrátor pro různé časopisy, např. pro Světozor, kam kreslil hlavně podobizny, tzv. studijní hlavy a hlavně žánrové obrázky. Na Chodsku se mu zalíbily krojované skupinky na vsích. V Domažlicích kreslil a maloval portréty a skupinové scény. Proslul i jako autor čtyř řad chodských pohlednic. - *105. výročí úmrtí*

Návštěva prezidenta Václava Havla v Domažlicích (07. 11. 1991: Domažlice)

\- 07. 11. 1991 - Domažlice (okr. Domažlice)

Citace: (an): Poprvé v životě jsem v Domažlicích. Domažlicko, roč. 1, 1991, č. 29, s. 1, 3., Cibulková, M.: Vzpomínky Jaroslavy Wollerové. Domažlický deník, 2015, 04. 03., č. 53, s. 3, fot.

Anotace: První československý prezident zvolený po pádu totalitního komunistického režimu navštívil Domažlice a okolí dne 7. listopadu 1991. Během nabitého programu položil Václav Havel pamětní věnec u pomníku spisovatele Jindřicha Šimona Baara na Výhledech, následoval slavnostní oběd na Vavřinečku a beseda s občany. Dle vlastních slov to byla jeho vůbec první návštěva chodské metropole v životě. Pozn.: Některé dobové prameny uvádějí chybné datum návštěvy 17. listopadu 1991. - *35. výročí události*

Přibylová, Eliška - učitelka

* 04. 11. 1866 - Čakovec (okr. České Budějovice)
\+ 29. 03. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice
Citace: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1996, s. 29. Plzeň: SVK, 1995., Holý, J. P.: Byla strážným andělem Jindřicha Jindřicha. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 13. 05., č. 110, s. 14., Vorlíček, J.: Eliška Přibylová byla dlouholetou spolupracovnicí Mistra Jindřicha. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 23. 04., č. 95, s. 26., Vorlíček, J.: Jubileum E. Přibylové. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 21. 11., č. 271, s. 20.

Anotace: Spoluzakladatelka pěveckého spolku Čerchovan, navrhla i jeho jméno. Spolupracovala s Jindřichem Jindřichem při sbírání, přepisování a vydávání chodských lidových písní. Má významný podíl na vydání Chodského zpěvníku, národopisné knihy Chodsko i sbírek Jindřichova muzea. Do Domažlic přišla v roce 1898, kdy nastoupila jako odborná učitelka matematiky, kreslení, rýsování a krasopisu na dívčí měšťanskou školu. Pozn.: JPH a O. Hana udávají jako datum narození 4. listopadu 1866, jiné prameny 4. dubna 1866.
- *160. výročí narození*

Schleiss, Antonín, rtn. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 04. 11. 1901 - Pasečnice (okr. Domažlice)
\+ 03. 10. 1970 - Pasečnice (okr. Domažlice)

Místo působení: Pasečnice (okr. Domažlice), Domažlice, Francie, Velká Británie
Citace: Laštovka, V.: Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939-1945, s. 36-38. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2005.

Anotace: Narodil se v rodině chalupníka Matouše Schleisse matce Josefě, rozené Bílkové. Pocházel ze šesti dětí. Vychodil obecnou a měšťanskou pokračovací školu v Domažlicích, vyučil se kovářem - zámečníkem u kováře v Nevolicích. Dne 26. července 1924 vycestoval za prací do Francie, kde setrval v zaměstnání až do okupace Československa. Po vypuknutí 2. světové války se přihlásil k čsl. branné moci a 29. ledna 1940 ho zařadili k 5. baterii 1. dělostřeleckého pluku. Od 1. února do 6. května 1940 prodělal základní výcvik telefonisty, pak absolvoval spojovací školu a zbrojní kurz. Po porážce Francie se dostal do Anglie, kde ho 21. září 1940 zařadili k pomocnému družstvu pro všeobecné služby. Od prosince 1940 do 28. února 1941 prodělal zbrojířský výcvik a 20. března nastoupil jako zbrojíř k 311. čs. bombardovací peruti RAF. Tam sloužil do června 1943, kdy ho již jako četaře přeložili k útvaru No. 8311. Dne 10. srpna 1943 se jako rotný vrátil k Třistajedenáctce, která tehdy sídlila na letišti Tain v Severním Skotsku. U této perutě sloužil až do konce války. Jeho vojenskou službu ocenili medailí Good Conduct a Čsl. vojenskou medailí Za zásluhy II. stupně. Dne 6. března 1946 získal Čsl. medaili Za chrabrost. Po návratu do Pasečnice zjistil, že jeho rodný dům na sklonku války vyhořel. Za této situace se rozhodl odejít do civilu a dlouhodobě působil v chemické továrně v Mostě. Zůstal svobodný a v létě pravidelně navštěvoval rodnou Pasečnici. V roce 1969 ho postihla mozková mrtvice a zůstal ochrnutý do poloviny těla. Tehdy se natrvalo vrátil do Pasečnice, kde se o něj starala jeho sestra. Ostatky jsou uloženy na hřbitově v Domažlicích. - *125. výročí narození*

Šindelář, Jan Ev. P. - administrátor

* 08. 11. 1851 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 26. 07. 1910 - Staňkov (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice, Milavče (okr. Domažlice)
Citace: Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 41-42. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Duchovní, dne 23. července 1876 ordinován v Českých Budějovicích. Od roku 1880 činný jako kaplan ve svém rodišti, domažlickým administrátorem od 2. června do 6. srpna 1889 a poté od 4. srpna 1900 do 23. října téhož roku. O den později nastoupil do úřadu děkan Antonín Maerz. V srpnu roku 1901 odešel Jan Šindelář na faru do Milavčí, kde úřadoval až do své smrti. Pohřben na hřbitově v Domažlicích. Ve své závěti odkázal částku téměř 30 000 tehdejších korun místnímu kostelu na výrobu nových varhan. - *175. výročí narození*

Špillar, Karel - malíř

* 21. 11. 1871 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
\+ 06. 04. 1939 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Paříž (Francie), Praha, Plzeň, Chodsko, Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)
Citace: Šuman, V.: Karel Špillar. P., Jednota umělců výtvarných 1926., Malá čsl. encyklopedie. S-Ž., Haas, J.: K. Špillar. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 5, s. 3., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 553-4., (jb): K. Špillar. Domažlicko, roč. 4, 1994, 07. 04., č. 14., (jh): Výstava zaujme. Týdeník Domažlicka, roč. 1, 1991, č. 1, s. 2., Sika, V.: Babylonský rybník nutil Karla Špillara k návratu k oblíbeným motivům z normanských nábřeží. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 11. 12., č. 288, s. 19., obr., Sika, V.: 130. výročí narození Karla Špillara. Domažlický zpravodaj, roč. 23, 2001, č. 4, s. 14., obr., Cibulková, M.: V Peci byl velký zájem o výstavu. Domažlicko, roč. 12, 2002, 10. 07., č. 28, s. 1., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 5, s. 14., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo: Karel Špillar.

Anotace: Narodil se v rodině finančního úředníka. V roce 1885 nastoupil na Umělecko-průmyslovou školu v Praze, kde se po tříleté přípravce učil 5 let dekorativní malbě u prof. Ženíška. Prvními díly byly návrhy na plakáty, návrhy sgrafit a obálky na časopis Volné směry. V roce 1902 odchází do Francie (přezdívka Pařížan), kde maluje nejen v Paříži, ale i v Bretani. Vedle námětů moře a přístavů se objevují i náměty velkoměsta. Je autorem 9 exlibris. Po onemocnění bratra Jaroslava Špillara přebírá v roce 1904 ateliér v Peci a roku 1910 se stává jeho majitelem. (Až do své smrti v něm působila L. Jiřincová). Pobyt na Chodsku ovlivnil Karla Špillara i námětově. Maluje zde portréty Děvče z Chodska, Dívka z Pece pod Čerchovem, Starý Chod nebo pastely s krajinářskými náměty - Pohled z Pece na Hrádek. V roce 1913 nastoupil na Umělecko-průmyslovou školu jako učitel, roku 1925 se stává řádným profesorem. Na Chodsko přivedl známé osobnosti výtvarného umění. V roce 1906 Alfonse Muchu, v roce 1913 Mikoláše Alše. Dne 5. července 2002 byla jemu, bratru Jaroslavovi a malířce Ludmile Jiřincové na vile v Peci odhalena pamětní deska. - *155. výročí narození*

Štolovský, Eduard, PhDr. - středoškolský učitel

* 02. 11. 1856 - Solnice (okr. Rychnov nad Kněžnou)
\+ 24. 02. 1914 - Praha (Hlavní město Praha)

Místo působení: Domažlice
Citace: Holý, J. P.: Vedl k maturitě Baara i Čapka. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 03. 11., č. 257, s. 18., Holý, J. P.: Byl třídním profesorem Karla Čapka. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 27. 03., č. 74, s. 12., Internetová databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo: Eduard Štolovský.

Anotace: Byl synem poštmistra ve východočeské Solnici. Po maturitě v Rychnově nad Kněžnou odešel do Prahy studovat bohosloví, ale pak přešel na právnickou a posléze na filozofickou fakultu. Za studií byl spolupracovníkem Augusta Sedláčka při sepisování publikace Hrady, zámky a tvrze Království českého. Několik let působil na středních školách v Petrohradě. V roce 1884 složil doktorát z filozofie a nastoupil na domažlické gymnázium. Stal se spolupracovníkem Posla od Čerchova i Domažlických listů, kde uveřejňoval hlavně divadelní a umělecké posudky. Psal básnické projevy ke slavnostním příležitostem. V roce 1905 odešel do Prahy. - *170. výročí narození*

Tomala, Stanislav - ředitel umělecké školy

* 12. 11. 1936 - Kamenice (Polsko)
\+ 08. 01. 2009 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místo působení: Domažlice
Citace: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 48. Plzeň: KKS, 1977., Cibulková, M.: Chodovanka se ocitla bez kapelníka, zemřel Stanislav Tomala. Týdeník Domažlicko, roč. 19, 2009, 14. 01., č. 2, s. 5, fot.

Anotace: Hru na housle studoval na VHPŠ v Ostravě, absolvoval v roce 1959. Od roku 1964 vyučoval na Lidové škole umění v Domažlicích. Od 1. září 1964 ředitelem LŠU po Jaromíru Jindřichovi, který odešel do důchodu. Dlouholetý vedoucí kapely Chodovanka.
- *90. výročí narození*

Trauttmansdorff, Karel Jan - kníže

* 05. 09. 1845 - Oberwaltersdorf (Rakousko)
\+ 09. 11. 1921 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místo působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)
Citace: Gryc, S.: Kníže Karel Trauttmansdorff. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2004, květen, č. 5, s. 2., Gryc, S.: Lovecké rekordy knížete Karla Trauttmansdorffa. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2004, červen, č. 6, s. 13., Thomayer, L.: Horšovský Týn: příběh města. Horšovský Týn, 2013, s. 48., Thomayer, L.: Karel Jan Trauttmansdorff: život a doba. Vydání první. Horšovský Týn: MKZ Horšovský Týn, 2021. 51 stran., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Narodil se jako prvorozený syn Ferdinanda Trauttmansdorffa a jeho manželky kněžny Marie Anny, rozené Lichtensteinové. V roce 1859 se stal nástupcem svého zemřelého otce a zdědil velkostatky v Horšovském Týně, Jičíně a Oberwaltersdorfu v Dolním Rakousku. Lovecká vášeň z něj udělala nejlepšího střelce v Rakousku-Uhersku. V roce 1869 se oženil s dvorní dámou rakousko-uherské císařovny Alžběty, markýzou Josefinou Pallavicini a měl s ní dva syny a tři dcery. Kníže Karel byl dědičným členem panské sněmovny, komořím, čestným rytířem řádu maltézského a získal řád Zlatého rouna. Kromě lovu se věnoval chovu koní, sběratelství či hazardu. V roce 1890 byl dán pod kuratelu za nešťastné spekulace na burze. Na sklonku života trpěl aterosklerózou. Pohřben byl do rodinné hrobky u svaté Anny. Pokračovatel rodu, syn Ferdinand, padl v 1. světové válce (1871-1915). Nástupcem se stal Karlův vnuk Karel Josef, který byl v roce 1945 odsunut s rodinou do Rakouska. Jeho majetek připadl státu. - *105. výročí úmrtí*

Urbanová, Ludmila - učitelka

* 14. 09. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)
\+ 13. 11. 2001 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místo působení: Domažlice
Citace: Holý, J. P.: Odešla Ludmila Urbanová-Solfronková. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 22. 11., č. 272, s. 17.

Anotace: Vnučka starosty Jana Solfronka a sestra matrikářky a vedoucí odboru vnitřních věcí na Městském národním výboru v Domažlicích. Otec, městský úředník, padl v 1. světové válce. Učila dějepis, český jazyk a literaturu. - *25. výročí úmrtí*

Veselák, Josef - ředitel školy

* 07. 11. 1886 - Chodská Lhota (okr. Domažlice)
\+ 22. 01. 1944 - Buchenwald (Německo)

Místo působení: Staňkov (okr. Domažlice)
Citace: Databáze politicky a rasově pronásledovaných osob na internetových stránkách Památníku Terezín, heslo: Josef Veselák., Literární sborník vydaný ku příležitosti 100. výročí vybudování školy ve Staňkově, s. 14. Dostupné online na internetových stránkách staňkovské základní školy.

Anotace: Od školního roku 1940-1941 působil jako ředitel školy ve Staňkově. Zapojen do protinacistického odboje, dne 7. května 1943 zatčen gestapem, 31. května předán do terezínské věznice. Odtud na konci srpna roku 1943 transportován do koncentračního tábora Buchenwald, kde zahynul 22. ledna 1944. - *140. výročí narození*

Vojatzoglu, Savvas - výtvarník

* 20. 11. 1936 - Piperia (Řecko)
\+ 13. 05. 2006 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místo působení: Plzeň, Kout na Šumavě (okr. Domažlice), Domažlice
Citace: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 125. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., (ča): Keramika plná radosti. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 29. 10., č. 253, s. 9., Maixnerová, T.: Po padesáti letech práce po mně chtěli pět tisíc za občanství. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 20. 12., č. 295, s. 12., (pd): Zemřel Savvas Vojatzoglu. Plzeňský deník, roč. 15, 2006, 19. 05., č. 116, příl. Jaro s deníkem, s. 25.

Anotace: V roce 1957 ukončil studium Střední průmyslové školy v Praze. Mezi lety 1958-1969 pracoval jako návrhář, v letech 1969-1977 byl keramikem VD Chodovia. Samostatnou výtvarnou tvorbu zaměřil na keramickou práci a malbu. Autor reliéfního triptychu a exteriérové plastiky pro Teplotechnu Domažlice (1979-1980), exteriérové plastiky pro MŠ Kout na Šumavě a Domov důchodců Domažlice (1980). V roce 1997 vystavoval v Galerii J. Trnky v Plzni. Z menších prací zmiňme keramické pohádkové postavy princezen, čertů, vodníků či rusalek. - *90. výročí narození*

Volfík, Bohumil, Ing. - geodet

* 07. 11. 1911 - Postřekov (okr. Domažlice)
\+ 29. 02. 1984

Místo působení: Praha
Citace: Geodetický a kartografický obzor, roč. 30, 1984, č. 5, s. 118., Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1980-1985. P., Národní knihovna 1992, s. 361., Internetové stránky časopisu Zeměměřič, heslo: Bohumil Volfík.

Anotace: Po studiích na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze pracoval řadu let v katastrální službě, později činný v rezortu geodézie a kartografie, kde zastával mnohé vedoucí funkce. Mezi roky 1955 až 1962 ředitelem Oblastního ústavu geodézie a kartografie Praha. Zasloužil se o vytvoření samostatné Společnosti geodézie a kartografie. Autor knih a článků s odbornou tematikou. - *115. výročí narození*

Weber, Karel - hudební pedagog

* 06. 03. 1834 - Kdyně (okr. Domažlice)
\+ 26. 11. 1911 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místo působení: Kdyně (okr. Domažlice)
Citace: (pet): Koncert v Modré hvězdě. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 14. 09., č. 104, s. 10., (hat): Na počest slavného rodáka. Domažlicko, roč. 4, 1994, 22. 09., č. 38, s. 3., (hat): Znovuvysvěcení hrobu Karla Webera. Domažlicko, roč. 4, 1994, 06. 10., č. 40, s. 2., Gryc, S.: Muzikantská rodina Weberů ze Kdyně. In: Z Chodského hradu 1988, s. 13-26. Domažlice: MCH, 1988., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2006., Vilímec, V.: 175 výročí narození profesora hudby Karla Webera. Kdyňsko, roč. 5, 2009, č. 2, s. 14.

Anotace: Bratr Jana Webera, strýc Josefa Miroslava Webera. Jeden z prvních učitelů houslisty Jana Kubelíka. Patřil mezi výborné instrumentalisty, šířil věhlas českého muzikantství v zahraničí. Pozn.: Gryc udává datum narození 16. března 1834, podle desky na jeho pomníku je správné 6. března 1834. - *115. výročí úmrtí*

Wilhelm, František, voj. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 11. 06. 1920 - Staňkov (okr. Domažlice)
\+ 26. 11. 1941 - Leamington (Velká Británie)

Místo působení: Velká Británie
Citace: Internetová databáze Příslušníci čs. vojenských jednotek v zahraničí na stránkách Vojenského ústředního archivu, heslo: František Wilhelm., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR, heslo: František Wilhelm.

Anotace: Narozen ve Staňkově na Domažlicku, na konci května roku 1940 odveden v Londýně. Sloužil u telegrafní roty čsl. jednotek ve Velké Británii, dne 26. listopadu 1941 zahynul při dopravní nehodě. Pohřben na židovském hřbitově ve Warren Road v Birminghamu. - *85. výročí úmrtí*

Zahoř, Adam - zedník

* 19. 11. 1891 - Postřekov (okr. Domažlice)
\+ 31. 03. 1945 - Ausbach (Německo)

Místo působení: Ausbach (Německo)
Citace: Život za pravdu, fot. příloha., Matriční záznam o narození a úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium., Pamětní kniha obce Starý Postřekov 1923-1963, s. 170.

Anotace: Narozen ve Starém Postřekově, v domě čp. 162. Syn Jakuba Zahoře, místního domkáře a Doroty, rodem Pivonka. Pracoval jako zedník. Zemřel pravděpodobně koncem března roku 1945 během spojeneckého náletu na německý Ausbach, kde se v té době nacházel. Úředně prohlášen za mrtvého k datu 31. březen 1945. - *135. výročí narození*

Zischka, Virginie - regionální politička

* 17. 11. 1876 - České Budějovice (okr. České Budějovice)
\+ 1955 - Lohr am Main (Německo)

Místo působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)
Citace: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 61. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Narodila se v Českých Budějovicích jako druhá dcera vrchního inspektora státních drah Celestýna Schnaydera a jeho manželky Marie Kláry, rozené uherské šlechtičny Kis-Nagy. O několik let později se rodina přestěhovala do tehdy rakouského přístavního města Terstu, kde vychodila smíšenou německo-italskou měšťanskou školu. Vystudovala učitelský ústav ve Vídni. Kantorské povolání však dlouho nevykonávala, neboť se v roce 1897 provdala za horšovskotýnského učitele a pozdějšího školního inspektora Franze Zischku a podle tehdejších zákonů jako vdaná žena nesměla učit. Paní Virginie byla na svou dobu ženou velmi vzdělanou a emancipovanou. Ovládala pět jazyků, hru na několik hudebních nástrojů, překládala z francouzštiny a italštiny a byla členkou Spolku za práva žen v Rakousku. Po příchodu do Horšovského Týna se s chutí zapojila do veřejného i politického dění. Stala se členkou místních spolků a kongregací a spoluzakladatelkou a první předsedkyní Sociálně-demokratické strany ve městě. Až do roku 1924 za tuto stranu zasedala v zastupitelstvu a radě města. V době 1. světové války pracovala jako dobrovolná sestra Červeného kříže v místním vojenském lazaretu (rohový dům na Husově náměstí, dnes prodejna železářství). Za tuto obětavou a nezištnou činnost obdržela v roce 1917 rakouský válečný kříž. Roku 1933 ovdověla a vzdala se veškerého politického života. Po dobu existence tzv. Sudet byla pro své demokratické názory vedena v seznamech policie jako osoba "Říši nespolehlivá". Přes tyto skutečnosti byla v roce 1946 odsunuta do Bavorska, kde dožila svůj dlouhý a zajímavý život. - *150. výročí narození*

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc listopad 2026
Sestavil: Petr Vecka
Zdroj fotografie na úvodní stránce: Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka
Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice, 2026
Nestránkováno, 6 výtisků
Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice